

Vänsterpress om Ukraina

31 maj 2014

Samtidigt som det genomförts ett presidentval så har våldet fortsatt i Ukraina, där regeringen i Kiev satt in betydande militära styrkor för att slå ned det som den kallar för ”terroristerna”. Totala döda har rapporterats (se t ex artikeln från *Avanti*).

Nedan ingår artiklar från de 2 sista veckorna i maj. Anmärkningsvärt är att *Flamman* och *Arbetaren* under denna period (åtminstone i de artiklar som återgetts på deras webbplatser) inte kommenterat utvecklingen, inte ens presidentvalet.

Artiklarna nedan är från 22/5-30/5

För tidigare artikelsamlingar om Ukraina (den första från februari), se [Svensk vänsterpress om Ukraina](#).

MF 31/5 2014

Innehåll

Arbetarmakt	1
<i>Kontrarevolution och motstånd i Ukraina</i>	1
Avanti	2
<i>Solidaritet med antifascisterna i Ukraina! Beväpnade fascister försöker kidnappa Borotba-aktivister i Charkov</i>	2
<i>Ukrainas nya president fortsätter blodigt angrepp mot Donbas rebeller</i>	2
Internationalen	4
<i>Presidentvalet i Ukraina medför ingen förändring</i>	4
Offensiv	6
<i>Kan Ukrainas val stoppa våldet?</i>	6
Proletären	8
<i>Vilken miljardär ska styra Ukraina?</i>	8
<i>Oligark blir president</i>	10

Arbetarmakt

Kontrarevolution och motstånd i Ukraina

Arbetarmakt 24/5 2014

Förbundet för Femte Internationalens Internationella sekretariat har publicerat en längre analys av situationen i Ukraina. Vi kommer att översätta artikeln inom kort. Här är avslutningen:

Den ukrainska arbetarklassen kan omöjligen på egen hand, eller isolerade från omvärlden, slutföra klasskampen mot sina ”egna” oligarker eller motstå imperialistisk underordning under USA, EU eller Ryssland. Ukrainas arbetare behöver, och förtjänar, kraftigt stöd från arbetare i hela världen. Arbetare i imperialistiska stater (som Ryssland, USA och EU) har en särskild plikt att aktivt gå till kamp mot ”sin” överklass försök att antingen lägga under sig hela Ukraina, via EU och Nato, eller splittra landet i intressesfärer efter etniska eller språkliga skiljelinjer. Det är också av största vikt att avslöja Obamas, Merkels och de andras försök att framstå som försvarare av demokrati eller mänskliga rättigheter – och att avslöja Putins försök att framstå som garanten för Ukrainas ryska befolkning.

Det bästa sättet för socialister och antikrigsaktivister i imperialistiska länder att visa sin solidaritet på är att bygga en internationell antikrigsrörelse mot all imperialistisk krigshets, i solidaritet med det antifascistiska motståndet.

Grunderna för en sådan rörelse är:

- Nej till USA- eller EU-bojkotter mot Ryssland – alla Nato-krigsskepp ut ur Svarta havet och Östersjön
- Ut med alla Västarméer ur Östeuropa – inga Nato-manövrar i Ukraina
- Ned med alla imperialistiska interventioner, västlig eller rysk. Inga utländska styrkor i Ukraina. Ut med amerikanska och ryska säkerhetstjänster ur Ukraina
- Stoppa allt statsstöd till juntan i Kiev, stoppa genomförandet av EU:s nedskärningsprogram. Avskriv Ukrainas skulder till internationella banker och finansinstitutioner
- Solidaritet med det antifascistiska motståndet. Försvara vänstern (Ukrainas kommunistiska parti och Borotba) mot repression

Läs hela artikeln på engelska på Förbundet för Femte Internationalens hemsida: [Counter-revolution and Resistance in Ukraine](#).

Avanti

Solidaritet med antifascisterna i Ukraina! Beväpnade fascister försöker kidnappa Borotba-aktivister i Charkov

Uttalande av Internationella Marxistiska Tendensen

Avanti 22/5 2014

I tisdags, den 20 maj försökte ett paramilitärt gäng beväpnade fascister i fullt dagsljus kidnappa ett antal aktivister från Borotba vid slutet av en protest mot Kievregeringen på Frihetstorget i centrala Charkov. Attacken slogs tillbaka av de protesterande och av förbipasserande samtidigt som den närvarande uniformerade polisen var passiva eller medbrottslingar. ([se Borotbas uttalande här](#) med videoklipp om attacken)

Attacken utfördes av beväpnade män, av vilka några bar balaclavas och militärkläder som satte handfängsel på ett antal ledande aktivister från Borotba och försökte fösa in dem i en omärkt skåpbil. En av dem som fick handfängsel var Denis Levin, ordförande i Borotbas Kiev-avdelning, som tvingades flytta till Charkov i februari efter att "Euromaidan"-aktivister förstörde organisationens Kiev-kontor.

Ukrainas nya president fortsätter blodigt angrepp mot Donbass rebeller

Jorge Martin

Avanti 28/5 2014

Den 26 maj var den blodigaste dagen hittills i Kievs "antiterror"-operation där ukrainska styrkor använder stridsflygplan och attackhelikoptrar för att bekämpa rebeller som har tagit över flygplatsen i Donetsk. Detta är det tydliga budskap som den nya presidenten Porosjenko skickar till Folkrepubliken i Donetsk och Luhansk.

När han valdes utropade han att han stödde antiterroruppdraget (ATO) men att han ville att det skulle bli kort och skarpt och att de ukrainska styrkorna som deltar skulle vara fullt utrustade med de nödvändiga vapnen. Stridsflygplan av typen MiG-29 och SU-29, tillsammans med attackhelikoptern Mi-24, användes i operationen där 30 milissoldater dödades. En talesperson för Folkrepubliken Donetsk sade att de flesta dödades när lastbilarna som transporterade skadade soldater till sjukhuset attackerades av regeringsstyrkor. Minst en civilist dödades nära järnvägsstationen av regeringens artillerield (se video [här](#)) och ytterligare två i Slovjansk av artillerield avfyrad från regeringspositioner (se video [här](#)).

Ukrainas nya president fortsätter blodigt angrepp mot Donbass rebeller

Ett illavarslande uttalande från talespersonen för ATO, Vladislav Seleznojv, [meddelade igår att vid midnatt skulle alla rebeller i Donetsk antingen ha "gett upp eller blivit dödade."](#) Han sade att "alla terroristmål i Donetsks" positioner hade identifierats och att de skulle träffas av "speciella högprecisionsvapen". Detta avslöjar Kievs cynism och ökande nervositet efter att ATO hittills har misslyckats. Cynism eftersom det står klart, och erfarenheterna från Irak och Afghanistan tydligt visar detta, att det inte finns någonting sådant som "högprecisionsvapen" som bara kan träffa "terrorister" och som inte orsakar några skador på civila ("collateral damage"). Nervositet, eftersom den ökande användningen av artillerield, stridsflygplan och attackhelikoptrar avslöjar Kievs oförmåga att vinna detta inbördeskrig med vanliga marktrupper - eftersom de upprepade gånger vägrat lyda order och fraterniserat med civila under de senaste veckorna. Vad som förbereds är ett blodbad. Igår användes artillerield i Slovjansk mot bostadsområden, som dödade en kvinna nära det Pedagogiska institutet och som också träffade mentalsjukhuset. Så mycket för "högprecisionsvapen"!

Denna slags handlingar kommer bara stärka anti-Kiev-stämningen i båda regionerna. Redan på söndag den 25 maj marscherade en folksamling på 3.000 personer, varav några bar röda flaggor, till den privata bostaden för den lokala oligarken Achmetov i Donetsk och ville storma den. Det var bara milisens närvaro som stoppade dem. (Se video nedan.) Achmetov har nu lämnat regionen och sökt skydd i Kiev.

Detta är verkligheten bakom allt prat om förhandlingar med rebellerna, om en amnesti och dialog med Ryssland. Som vi har förklarat innan, har både Tyskland och Ryssland utövat påtryckningar för en uppgörelse genom förhandlingar. Tyska kapitalister är öppna motståndare till sanktioner mot Ryssland eftersom de skulle drabbas hårdast. De har investerat i Ryssland och är beroende av rysk olja. Å andra sidan har Putin redan tagit Krim, som han inte kommer ge tillbaka, men han är inte intresserad av att invadera Ukraina för att ta över Donetsk och Luhansk. Hans mål i konflikten är ett Ukraina där Ryssland har någonting att säga till om, till skillnad från ett som är med i NATO och är helt lierad med västs intressen.

Detta är innebörden i allt det senaste pratet om en ny färdplan mot en förhandlingslösning. Villkoren skulle vara: en amnesti för rebellerna, direkta förhandlingar mellan Kiev och

rebellerna under ryskt beskydd och en federal konstitution för Ukraina som skulle garantera Ryssland att de hade något att säga till om i landets inrikespolitik. Putin har redan sagt att han välkomnade valet, att han skulle dra tillbaka trupperna från gränsen och utrikesminister Lavrov har sagt att han är beredd att tala med Ukrainas nya president.

I praktiken har Putin sålt ut rebellerna som hade illusioner om att han skulle komma till deras räddning. Förståeligt nog, är de inte beredda att gå in i några förhandlingar om inte Kiev först avslutar sitt militära angrepp. Många rebellers uppfattning är nu att för mycket blod redan spillts och att de inte längre skulle nöja sig med en federalistisk lösning. Myndigheterna i Kiev försöker å sin sida till varje pris återfå kontrollen över Donbass innan några förhandlingar äger rum, även om det betyder ett blodbad.

Samtidigt fortsätter attacken mot de demokratiska rättigheterna. Beväpnade banditer attackerade kommunistpartiets stads- och regionkontor i Dnepropetrovsk på kvällen den 26 maj. Paramilitära banditer som identifierade sig som en del av *Maidan 44 Centurian* [tog över partiets stadskontor och ockuperade dem](#).

Översättning från engelska av Stefan Kangas.

Internationalen

Presidentvalet i Ukraina medför ingen förändring

Per Leander

Internationalen 28/5 2014

Den segrande oligarken Petro Porosjenko tillhörde redan den styrande eliten. Fascisterna i Ukraina är fortfarande inte uträknade. EU och USA är valets stora segrare.

Oligarken Petro Porosjenko har utropat sig till segrare i det ukrainska presidentvalet. Utöver att tillhöra den styrande ekonomiska eliten, som har plundrat det ukrainska folket de senaste 25 åren, har han också på samma sätt sedan länge tillhört den politiska eliten och haft en stadig fot i varje läger. Han var en av huvudfinansiärerna av den ”orangea revolutionen” 2005, som förde Viktor Jusjtjenko och Julia Tymosjenko till makten. Porosjenko fick då olika politiska poster som ordförande för ukrainska säkerhetsrådet och finansutskottet, och slutligen som Ukrainas utrikesminister 2009-2010.

Men Porosjenko gav också ekonomiskt bidrag till den nu störtade presidenten Viktor Janukovyts Regionernas parti, och var handels- och ekonomiminister i Janukovyts regering och en av dem som arbetade fram frihandelsavtalet med EU; det som Janukovyts till sist inte skrev under, varpå han störtades av de västvänliga högerkrafterna på Maidan.

Att Petro Porosjenko blir ny president i Ukraina visar alltså att den så kallade Maidan-revolutionen inte har medfört någon som helst förändring av de ekonomiska, politiska och byråkratiska strukturerna i Ukraina, annat än en ratificering av det omstridda handelsavtal med väst, som den störtade Janukovyts ändå förr eller senare skulle ha skrivit på. Petro Porosjenko har också uttryckt en klar önskan om att Ukraina ska gå med i Nato.

Och samtidigt som valet hyllas som en ”demokratisk framgång” av västerländska politiker som Carl Bildt, strömmar rapporterna in om valfusk och hur oppositionella misshandlas och hindras från att ställa upp i valet, som Kommunistpartiets ordförande Petro Symonenko.

Det nazistiska partiet Svobodas och den paramilitära organisationen Högra sektorns kandidater fick väldigt få röster i presidentvalet, vilket den svenska vänstertidningen *Dagens ETC* i ett ledarstick kommenterade med: ”Uppenbart var fascisterna i Ukraina en extrem minoritet” och ”Ukraina är inte brunt” (27/5). Men *ETC* drar en farlig slutsats. Det är skillnad på ett presidentval där det bara kan finnas en vinnande kandidat, och ett parlamentsval där röster fördelas proportionerligt.

Fascisterna är långt ifrån uträknade i Ukraina. Porosjenko har sagt att han tänker behålla den nuvarande regeringen, där flera ministrar tillhör det nazistiska partiet Svoboda, som för övrigt också kontrollerar riksåklagarämbetet. Ute i vissa västliga regioner dominerar Svoboda dessutom helt den lokala politiken där de har majoriteten av rösterna. Och den fascistiska Högra sektorn är fortfarande kärnan i den nya ukrainska poliskåren och den Freikorps-armé som sätts in mot folkupproret i östra Ukraina.

Petro Porosjenko har nu lovat att han med alla medel ska återta utbrytarregionerna Donetsk och Lugansk och att han inte tänker förhandla med ”terroristerna”, det vill säga miljoner vanliga människor i östra Ukraina, till stor del industri- och gruvarbetare, som inte längre vill ha med Kievs nyliberala högerpolitik att göra.

Ironiskt nog får Porosjenko mer eller mindre stöd från Rysslands president Putin, som precis som Carl Bildt erkände det ukrainska presidentvalet som legitimt och Porosjenko som Ukrainas nye president. Samtidigt blir det allt mer tydligt att Ryssland inte tänker ingripa militärt för att stödja det så kallade ”pro-ryska” upproret i östra Ukraina.

Samma dag som presidentvalet den 25 maj, stormade en till stor del obehäpnad folkmassa oligarken Rinat Achmetovs palatsliknande bostad i Donetsk, där han är efterlyst av den nybilade Folkrepubliken Donetsk som ”folkets fiende” eftersom han stödjer militärens och fascisternas försök att krossa republiken.

Rinat Achmetov, som redan hade flytt från Donetsk till något av sina andra palats i väst, är Ukrainas rikaste man och äger en stor del av gruvorna och industrierna i östra Ukraina. Folkrepublikerna Donetsk och Lugansk har nu nationaliserat Achmetovs samtliga tillgångar,

och i ett uttalande uppmanat de tidigare strejkande arbetarna att återgå till jobbet: ”Dessa företag är nu era!”

Offensiv

Kan Ukrainas val stoppa våldet?

Arne Johansson

Offensiv 29/5 2014

Chokladvungen Petro Porosjenko vann valet i Ukraina, vilket inte kommer innebära någon lättnad för de miljontals som lider.

Ukrainas presidentval har landat i en på papperet överväldigande seger för den 48-årige chokladvungen Petro Porosjenko från Odessa. Detta efter ett val som påstås ha haft ett relativt högt valdeltagande även i delar av östra Ukraina, med undantag för Krim och den tiondel av väljarkåren som varken kunnat eller kanske velat rösta i utbrytarregionerna Donetsk och Luhansk.

Innan valet ännu är färdigräknat tippas Porosjenko få drygt 54 procent av rösterna och därmed slippa en andra valomgång. Hans främsta konkurrenter, som den bortjagade förre presidenten Janukovitjs gamla huvudrival Julia Tymosjenkos och det så kallade Radikala partiets Oleh Lyasjko kom långt på efterkälken, med ungefär 13 respektive 8 procent av rösterna.

Porosjenko är minst av allt något nytt och fräscht namn. Han har tvärtom länge setts som en slags kungamakare som gått ut och in hos de maktavare ur alla läger i Kiev som för tillfället styrt. Den blivande presidenten är samtidigt en av landets rikaste oligarker, som också äger en tv-station och företag i flera andra branscher, som varvsindustri, jordbruk och fordonsindustri. Att en sådan man kunnat vinna, samtidigt som hans närmast allierade, den före detta boxaren Vitalij Klytjko, blir borgmästare i huvudstaden Kiev, tyder på en krutrötthet.

Att högerextrema och fascistiska grupper som Högra sektorns och Svobodas kandidater inte fick mer än drygt 1 respektive 1,5 procent har av till exempel utrikesminister Carl Bildt tagits som tecken på att högerextremismens inflytande har varit grovt överdrivet, inte minst av

makthavarna i Moskva och av de separatister som mer eller mindre tagit kontrollen i Donbass- och Luhansk-regionerna.

Förhoppningarna om något slags förhandlingslösning med Ryssland har också ökat ett snäpp av att såväl Putin som Rysslands utrikesminister Lavrov upprepat sin vilja att respektera valresultatet i Ukraina. Även den landsflyktige före presidenten Viktor Janukovitj har från sin exil uttalat sitt stöd för valresultatet.

Den rysktalande Porosjenko, som satsade stora pengar på att stödja upproret på Majdan-torget och sopa igen spåren av sitt tidigare stöd för Janukovitj, har å ena sidan bedrivit en populistisk kampanj som lovat en ”ny livsstil” med nära band till EU och kamp mot korruptionen. Han har samtidigt med detta också gått in för att lugna Moskva med en försiktigare hållning till NATO och löften om både en normalisering av relationerna till Ryssland och en dialog med landets östliga regioner.

Porosjenko, som nu har deklarerat att han ska sälja alla sina tillgångar utom tv-stationen, har också sedan länge egna affärsintressen i Ryssland och goda förbindelser med ryska oligarker.

Men trots valresultatet och Porosjenkos löfte att så snart valet var över bege sig till östra Ukraina, har våldet i den så kallade Folkrepubliken Donbass snarast exploderat sedan separatiska rebeller försökt utnyttja den relativa vapenvilan under presidentvalet till att ta kontrollen över Donetsk internationella flygplats. De har också försökt gripa Ukrainas rikaste oligark, kol- och stålmiljardären Rinat Achmenov, och ”nationalisera” dennes egendomar inom industrin, inklusive gruvor i regionen med

300 000 anställda. Achmenov uppges dock ha flytt och satt sig i säkerhet.

Det spektakulära försöket att ta över flygplatsen har besvarats av Ukrainas militär med den hittills våldsammaste motattacken, med stridsflyg, helikoptrar och specialförband. Detta uppges också ha spillt över i strider i närliggande bostadsområden. När detta skrivs, under fortsatta strider, uppges mer än 50 separatistiska rebeller ha dödats.

Porosjenko som lovat förhandla med östra Ukraina, säger sig nu vägra förhandla med terrorister, banditer och pirater och satsa på att effektivisera armén. Han har också, kanske i ett anfall av hybris som han snart får äta upp, sagt att ”ATO (anti-terroroperationen) kan och kommer inte att pågå i två eller tre månader. Den måste och kommer bara att pågå i timmar”. Sorgen och vreden över de fallna martyrerna kan tvärtom ge nytt bränsle till ett alltmer upptrappat inbördeskrig på båda sidor. Varken detta eller de nya anklagelserna från Kiev om att Gazprom är skyldigt Ukraina 1 miljard dollar, som stulits med annekteringen av Krim, lär heller underlätta förhandlingarna med Putin.

Och som han själv medger när det separatistiska upproret av hög arbetslöshet och rädsla för den ekonomiska åtstramning som väntar. Något som snabbt kommer att diskvalificera Porosjenkos löfte att skapa villkor för människor att återgå i arbete.

Frågan är också vilken vilja och förmåga som Porosjenko har att kontrollera den regering och det parlament, som styrs av oligarkerna med stöd av det nyfascistiska partiet Svoboda, och i all synnerhet de väpnade styrkor där de högerextrema har en viktig roll, och är lika starka som innan valet.

De första signalerna tyder också på att den nyvalde presidenten inte tänker genomföra någon regeringsombildning innan ett nytt parlamentsval, vilket också försvårats av att parlamentet reducerat presidentens maktbefogenheter.

Carl Bildt och svenska media har också glömt att berätta om Oleh Lyasjko, trean i valet, som den senaste tiden gjort sig känd för att ha bildat en paramilitär styrka, som han kallar

”Ljasjkos Ukraina-bataljon”, och som fysisk bekämpar politiska motståndare till Majdan-upproret och inte drar sig för att skryta om det i videoklipp.

Ljasjko har också nyligen hyllat den av västliga media mörkade uteslutningen av Ukrainas kommunistparti på grund av ”stöd till separatister” ur parlamentet för en historisk händelse, som bör följas upp av det fullständiga förbud som förberetts av det Svobodakontrollerade Riksåklagarämbetet. Något som nynazistiska grupper redan har genomfört i praktiken genom att ockupera kommunistpartiets lokaler och driva ut partiet från en lång rad områden.

Bara två dagar innan presidentvalet stormade också en grupp maskerade män ur Ljasjkos ”Ukraina-bataljon” stadshuset i Torez i Donetsk-regionen och sköt ned två proryska män, varav den ene dog och den andre blev allvarligt sårad.

Valet av Porosjenko kan möjligen ge ett visst andrum, i synnerhet om Putin nu väljer att försöka förhandla.

Putin lär trots allt in i det längsta försöka undvika att slippa dras in i ett ukrainskt inbördeskrig, om det visar sig möjligt att ändå blockera Ukrainas väg till EU och framförallt till NATO. Kanske kan ett federalt Ukraina med stort regionalt självstyre för de östliga regionerna visa sig möjligt.

Alternativet är ett blodbad eller att Ukraina tvingas godta nya de facto-utbrytarstater där Donbass och Lubansk sällar sig till pro-ryska regioner som Transdenistra i Moldavien eller Sydossetien i Georgien.

Ett tredje alternativ är att Ukrainas arbetare och ungdomar i både landets västra och östra regioner så småningom inser behovet av ett oberoende demokratiskt och socialistiskt alternativ till både det nyliberala stålbad som väntar med ett närmande till EU och NATO och ett auktoritärt kapitalistiskt Ryssland. ■

Proletären

Mario Sousa

Proletären 22/5 2014

Vilken miljardär ska styra Ukraina?

Dödssiffrorna stiger i Ukraina och läget inför presidentvalet 25 maj blir allt mer spänt. Kommunistledaren Petro Symonenko har dragit tillbaka sin kandidatur i protest och fördömer kuppregeringens dödskommandon.

Konfrontationen fortsätter. Kuppregeringen i Kiev skickar allt de kan få fram av styrkor till östra Ukraina, men lyckas ändå inte slå ner upproren. Soldater ur den reguljära armén, legosoldater från Black Water/Academi och Greystone och miljardärernas privata arméer sänds för att mörda, skrämja och tvinga fram lydnad, men det slutar med att de tvingas fly fältet.

Under veckan som gick har det hänt i Slavjansk, Mariupol och Kramatorsk. Motståndet slår tillbaka legoknektar och fascister, men antalet döda ökar snabbt.

Striderna i Mariupol, som vi rapporterade om förra veckan, har krävt ett mycket större antal offer än de 30 döda som då uppgavs. Efter det att fascisterna tvingades retirera fanns över hundra döda och flera hundra skadade i staden.

Det är den största katastrofen hittills i Ukraina. Som vanligt fick detta inte någon plats i de borgerliga massmedierna, vare sig i Sverige, Ukraina eller övriga Europa.

Händelserna i Mariupol fanns med i anförandet från Ukrainas kommunistpartis ordförande Petro Symonenko i parlamentet, Radan, tisdag 13 maj. Efter att ha tagit upp den katastrofala situationen och upplösningen av landet och den enorma ekonomiska krisen, som är en direkt orsak av kuppregeringens agerande, gick han igenom händelserna i Odessa och Kherson.

”Denna regim planerar provokationer och utför dem själva, de är som beväpnade dödskommandon. De som utför ordena betalas idag av oligarkerna, som beordrar till slakt och dödande av människor, det liknar inkquisitionen, som när de brände människor på bål i Odessa”, sade Symonenko fortsatte:

”Jag vill en gång till poängtera att händelserna 9 maj i Mariupol är en bekräftelse på att man etablerar en nationalfascistisk regim... I Mariupol sköts och dödades personal ur stadens polis bara för att de inte ville utföra kriminella order om att attackera fredliga människor som firade Segerdagen. Ligisterna kom i pansarbilar och sköt all personal med granatgevär! Sedan skedde samma mördande på folk i staden.”

På order av Radans talman, kuppresidenten Aleksandr Turchynov, stängdes Symonenkos mikrofon av och han berövades rätten att fortsätta tala. Vidare hotades han av ledamöter från det fascistiska partiet Svoboda, vilka sprang mot Symonenkos men stoppades av hans partikamrater.

Talmannen skrek sedan ut sin ilska mot Symonenko och hävdade att det var folk som rest sig mot Kievregimen som mördade poliserna och människorna i Mariupol. En liknande beskrivning har vi hört i de europeiska medierna. En uppenbar lögn för var och en som sätter sig in i frågan.

På internet finns amatörvideos som i detalj visar händelserna i Mariupol och hur legosoldater och fascister från Kiev och Dnipropetrovsk mördar poliser och invånare i staden.

Efter detta deklarerade Turchynov att han till justitieministeriet skulle lämna information om det ansvar som medlemmar i kommunistpartiet haft i den terroristiska aktionen i Mariupol. Turchynov sade att justitieministern vill dra dem inför domstol och förbjuda kommunistpartiet.

Att det nu öppet talas om att förbjuda politiska partier i opposition visar att den politiska krisen bara blir värre.

Fredag 16 maj talade kommunistpartiets Petro Symonenko i tv och förklarade att partiets centralkommitté beslutat att dra tillbaka hans kandidatur i presidentvalet.

”Det är krig i Ukraina, och Ukraina har förlorat delar av territoriet, situationen i Donetsk och Lugansk är mycket svår. Oligarkerna bildar banditgrupper med paramilitära strukturer. Förföljelsen av oppositionella och censuren får följer när det gäller presidentvalet. Det kommer att bli valfusk, det är vi säkra på. Därför drar vi tillbaka vår kandidatur.”

Utanför tv-stationen väntade ett trettiotal maskerade fascister beredda att ta livet av Petro Symonenko och hans kamrater som deltog i programmet. Gruppen upptäckte faran i tid och tog istället en sidoväg till bilarna. Flykten upptäcktes och Symonenkos bil slogs sönder med påkar och utsattes för pistolskott och molotovcocktails.

Kommunisterna hade denna gång turen på sin sida. Bilarna tog sig igenom den fascistiska vägspärren, och trots att de förföljdes av fascisterna kunde de så småningom sätta sig i säkerhet. Vissa med mindre skador, men utan att någon berövats livet.

Utvecklingen i Ukraina är skrämmande med privatarméer och fascistband betalda av ukrainska oligarker och internationella sponsorer som multimiljardären Georg Soros genom

hans Open Society Foundations. Kuppregeringen tillåter givetvis allt detta, de lever ju av samma källor.

Det är en makaber utveckling. Av ett stort antal kandidater till presidentvalet 25 maj återstår endast två miljardärer. Det är ”chokladkungen” Petro Porosjenko, som leder stort i opinionsmätningarna, och ”gasprinsessan” Julia Tymosjenko.

I veckan som gick föreslog gruppleddaren för det fascistiska Svoboda på fullt allvar i det ukrainska parlamentet att den enda vägen att gå, när det gäller Slavjansk, var att ge befolkningen 48 timmar att lämna staden och sedan förstöra den med tungt artilleri och flygbombningar. Det var enligt honom det enda sättet att göra slut på den opposition som framgångsrikt har slagit tillbaka alla attacker av tungt beväpnade fascistiska legoknektar och banditband. Svobodas förslag visar på Kievjuntans svaghet.

Folket i Ukraina fortsätter att resa sig. Det är inte alls säkert att utgången blir den som det internationella kapitalet önskar.

Oligark blir president

Patrik Paulov

Proletären 27/52014

Mångmiljardären Petro Porosjenko hade knappt utropat sig till vinnare i det ukrainska valet innan nya militära anfall i öster inleddes.

Långt innan något officiellt valresultat presenterats har godiskapitalisten Petro Porosjenko utropats sig som segrare med över 50 procent av rösterna.

Tvåan Julia Tymosjenko fick preliminärt tretton procent av rösterna. Valmyndigheterna hävdar att valdeltagandet blev 60 procent.

Att Ukrainas näste president skulle heta Petro Porosjenko var ingen överraskning. Redan i december förra året, när Maidanprotesterna just inletts och Viktor Janukovitj var president, nämnde Proletären ”parlamentsledamoten och miljardärsoligarken” Porosjenko som en möjlig ledare för en framtida EU-vänlig regering.

Det ironiska i sammanhanget är att en central del i det folkliga missnöjet med den tidigare presidenten Janukovitjs styre var oligarkernas alltför stora inflytande över politiken. Men nu har alltså denna kampen resulterat i att en av de främsta oligarkerna intar landets högsta politiska post. Porosjenko är en av Ukrainas rikaste män med en förmögenhet på 10,5 miljarder kronor.

Enligt de officiella rapporterna var valet ett demokratiskt föredöme, bortsett från att ”beväpnade ryssvänliga separatister” i de östra regionerna Lugansk och Donetsk sades hindra människor från att rösta. Denna samstämmiga bild återges också av svenska medierna såväl som Carl Bildt.

Att det finns ett brett folkligt motstånd mot att delta i kuppmaakarnas val nämns inte. Inte heller existerar fascisternas mördande av tiotals människor i flera städer i öster och söder. Ja, inte ens det faktum att presidentkandidater misshandlats och utsatts för mordförsök med brandbomber, vilket hände kommunistledaren Petro Symonenko förra veckan, tycks påverka de positiva omdömena.

Vad kommer att hända? Har den blivande presidenten Porosjenko någon lösning på landets djupa kris?

Porosjenko säger att han ska få slut på kriget och kaoset och skapa fred i ett enat Ukraina. Samtidigt vägrar han erkänna att det finns ett djupt folkligt missnöje i östra och södra Ukraina. Istället pekar han ut ”separatisterna” som ”terrorister” som måste bekämpas med upptrappade militära insatser.

De insatser som inleddes på måndagen och den fortsatta omringningen av flera städer bådar inte gott. Under tisdagen rapporterades tiotals döda efter bombräder mot Donetsk flygplats. Väntar nya massakrer för att pressa folkflertalet till lydnad?

Ukraina står också inför andra problem. En avgörande fråga är hur Porosjenko ska driva igenom det EU- och IMF-dikterade stålbadet utan att riskera ett uppror bland sina anhängare. Vad händer när alla ukrainarna som ännu lever med illusioner om EU drabbas av ett brutalt uppvaknade till följd av ett ekonomiskt stålbad à la Grekland eller Spanien? Väntar rent av nya uppror?